

Jak léta jdou

Wabi Daněk

1. Jak léta jdou, radši se nevohlížej,
cos' komu dal a co teď z toho máš,
ze záplat plášť, nohy, co neuhlídáš,
zas někam jdou, sám nevíš, kam.
2. Zem nad hlavou a nebe pod nohama,
jak pavouk síť své cesty proplítáš,
jdeš rovinou, myšlenky za horama,
a pak jsi tam a dál se dáš.
3. Déšť v korunách se s listím rozpovídal,
pochopit svět, jó, co bys za to dal,
hledáš ten klíč, co vše by otevíral,
klíč ke štěstí, svůj malý grál.
4. Až pochopíš a necháš účtování,
cos' komu dal a co teď z toho máš,
vezmeš svůj plášť a dáš se rosou ranní
dál jednou z cest, vždyť už to znáš.